

зъ го отъ стаіж-тѣ на Елисамъ писецъ-ть. И прочете го Іудій въ уши-тѣ на царя, и въ уши-тѣ на всички-тѣ князеве, които 22 стоехъ около царя. А царь-ть сѣдѣше въ зимний-тѣ домъ, въ деветый-тѣ мѣсяцъ, и прѣдъ него имаше жаровня съ огнь. И като прочетѣши Іудій три и четыри страницы, рѣжеши го съ ножче-то на писецъ, и хвѣрляши въ огнь-ть въ жаровниш-тѣ, додѣ ся свирши всичкий-ть 24 свитъкъ въ огнь-ть на жаровниш-тѣ. И не ся растреперихъ, "нито раздрахъ дре-хы-тѣ си, царь-ть и всички-тѣ му раби, 25 които чухъ всички тѣзи думы. Още и когато Елиаанъ, и Делая, и Гемарія, ходатайствувахъ къмъ царя, да не изга- 26 ря свитъкъ-ть, не ги послуша. И запо- вѣда царь-ть на Йерамеила царевъ-ть сынъ, и на Серайшъ Азриловъ-ть сынъ, и на Селемішъ Авдиловъ-ть сынъ да хва- 27 жатъ Варуха писецъ-ть, и пророкъ Йеремій; но Господь ги скры.

И быде слово Господне къмъ Йеремій, слѣдъ като изгори царь-ть свитъкъ-ть, и слова-та които писа Варухъ отъ Йеремій- 28 ны-тѣ уста, и рече: Земи си пакъ другъ свитъкъ, та напиши въ него всички-тѣ първи слова, които бѣхъ въ първый-тѣ свитъкъ, който изгори Йоакимъ Іудинъ-ть 29 царь: И на Йоакима Іудинъ-ть царь, ще кажешъ: Така говори Господъ: Ты си из- гориъ тойзи свитъкъ, и си казаль: Защо си написалъ въ него, и си рекълъ: Вави- лонскій-ть царь ще дойде непрѣмѣнино, и ще разори тѣзи земїжъ, и ще направи 30 да нѣма въ неїхъ человѣкъ и скотъ? За то така говори Господъ за Йоакима Іудинъ-ть царь: "Не ще има отъ него кой да сѣди на прѣстолъ-ть Давидовъ: И трупъ-ть му ще ся исхвѣрли, деня на 31 пекъ-ть, а ноща на ледъ-ть. И ще на- кажжъ него, и сѣме-то му, и рабы-тѣ му, заради беззаконіе-то имъ: и ще докарамъ на тѣхъ, и на Йерусалимскы-тѣ жители, и на Іудинъ-ть человѣцы, всичко-то зло за което говорихъ на тѣхъ и не слушахъ.

И зѣ Йеремія другъ свитъкъ, и го даде на Варуха, Ниріевъ-ть сынъ, писецъ-ть, и писа въ него отъ уста-та на Йеремій всички-тѣ слова на книгѣ-тѣ, които из- гори въ огнь Йоакимъ Іудинъ-ть царь: а при тѣхъ ся притурихъ и още много по- добны слова.

ГЛАВА 37.

И падрува царь Седекія, Йосінъ-ть сынъ, вмѣсто Йехонішъ Йоакимовъ-ть сынъ, когото Навуходоносорт Вавилонскій царь

¹ Амос. 3; 15.

² 4 Цар. 22; 11. Иса. 36; 22.

³ 87; 1.

⁴ Гл. 22; 30.

⁵ Гл. 22; 19.

⁶ 4 Цар. 24; 17. 2 Лвт. 86;

⁷ 10. Гл. 22; 24.

⁸ 2 Лвт. 86; 12, 14.

⁹ Гл. 21; 1, 2, 29; 25; 52; 24.

2 постави царь "въ Іудинъ-тѣ земїжъ. И не послуша той, и раби-тѣ му, и людѣ-тѣ на тѣзъ земїжъ, слова-та Господни, които говори чрѣзъ пророкъ Йеремій.

3 И проводи царь Седекія Йеухала Селеміевъ-ть сынъ, "и Софонішъ Маасінъ-ть сынъ, священикъ-ть, при пророкъ Йеремій, и рече: Помоли ся, молїжъ, за нась 4 на Господа Бога нашего. А Йеремія още влизаше и излизаше между людѣ-тѣ: и не бѣхъ го турили въ тѣници. И излѣзе воинство-то на Фараона изъ Египетъ: ¹ и когато Халдейци-тѣ, които обаждахъ Йерусалимъ, чухъ слухъ-ть имъ, отеглихъ ся отъ Йерусалимъ.

6 И быде слово Господне къмъ пророкъ 7 Йеремій, и рече: Така говори Господъ, Богъ Израилевъ: Така ще кажете на Іудинъ-ть царь, "който вы проводи при мене за да мя попытате: Это, воинство-то на Фараона, което излѣзе на помощи вамъ, ще ся върне въ земїж-тѣ си, Египетъ: 8 И "Халдейци-тѣ ще ся върнатъ, и ще ратуватъ противъ тойзи градъ, и ще го обладаятъ, и ще го изгорятъ съ огнь. 9 Така говори Господъ: Не ся мамѣте, да казувате: Халдейци-тѣ непрѣмѣни ще ся отеглятъ отъ нась; понеже нѣма да 10 ся отелятъ. Защото ² и ако поразите всичко-то воинство на Халдейци-тѣ, кое-то ратува противъ васъ, и останатъ отъ тѣхъ нѣкои ранени, тѣ ще станатъ всякой отъ шатъръ-ть си, та ще изгорятъ тойзи градъ съ огнь.

11 И "когато войска-та на Халдейци-тѣ отиде отъ Йерусалимъ, поради страхъ-ть на 12 Фараоновъ-тѣ войскъ, Тогазъ излѣзе Йеремія изъ Йерусалимъ, да отиде въ Веніаминовъ-тѣ земїжъ, да земе отъ тамъ 13 дѣль-ть си между людѣ-тѣ. И когато той бѣ при Веніаминовъ-тѣ портъ, тамъ бѣше началиникъ-ть на стражъ-тѣ, на ко- 14 гото имѣ-то бѣ Ирія сынъ на Селемішъ, Анапіевъ-ть сынъ: и хванжъ пророкъ Йеремій, и рече: Ты бѣгашъ при Халдей-ци-тѣ. И рече Йеремія: Лъжа е: азъ не бѣгъмъ при Халдейци-тѣ. Но го не по- слуша: и хванжъ Ирія Йеремій та го за- 15 веде при князове-тѣ. И разг҃ибвахъ ся князове-тѣ на Йеремій, и го бихъ, и тур-рихъ го въ домъ-ть на узницы-тѣ, въ 16 домъ-ть на Йонаеана писецъ-ть; защото него бѣхъ направилъ тѣници.

16 И когато Йеремія влѣзе "въ подземи- тѣ тѣници и въ избы-тѣ, и сѣдѣ Йеремія тамъ много дни, Тогазъ проводи Седекія царь-ть, та го зѣ, и го попытала 17 царь-ть скрышно въ домъ-ть си, и рече: Има ли слово отъ Господа? А Йеремія

¹ Виж. 4 Цар. 24; 7. Иез. 17; 15.

² Ст. 11. Гл. 34; 21.

³ Гл. 21; 2.

⁴ Гл. 34; 22.

⁵ Гл. 21; 4, 5.

⁶ Ст. 5.

⁷ Гл. 33; 26.

⁸ Гл. 33; 6.